

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt III. De prima noctis huius causa, priuatione videlicet Appetitus in
rebus omnibus Tractationem incipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

et tunc eius solius subiecta. fides enim sub nullum cadit sensum.

Tertiã vero nocte, prædixit Tobia Angelus, eum benedictionem (quæ est DEVS) consecuturum, qui secundã nocte, quæ est fides, intercedente, ad eò intimè occulteque communicatur Animæ, ut quamdiu communicatio hæc fit, DEVS sit Animæ obscurior Nox cæteris duabus, quemadmodum iam exposuimus. Hæc verò tertiã nocte transactã, videlicet cum hæc DEI communicatio in spiritum perficitur; quod ut plurimum fit, manente in maximis tenebris Animã, continuo sequitur vnio cum sponsã, quæ est DEI sapientia. Quemadmodum etiam Angelus Tobia nunciãrat: eum nocte tertiã euolatã, sponsæ in timore Domini copulandum: qui DEI timor, cum perfectum sui statum adeptus est, amorem quoque DEI includit, quod accidit, cum transformatio Animæ in DEVM perficitur, amore. Quæ omnia ut liquidius constent, de quacunque istarum causarum, singillatim agemus. Animaduertendum tamen est, tres dictas noctes, vnã solã noctem esse, in tres partes distributam. Prima enim quæ est sensus, confertur primæ parti noctis naturalis; cum nimirum omne visibile obiectum visui subtrahitur. Secunda, quæ est fidei, mediæ nocti comparatur, quæ omninò obscura est. Tertia tandem nox, quæ est DEVS, vltimæ noctis parti seu auroræ similis est, cui immediatè solis lumen succedit.

CAPVT III.

De prima nocte huius causa, priuatione videlicet Appetitus in rebus omnibus Tractationem incipit.

Appellamus hoc loco, Noctem, Priuationem gustuum, seu delectamentorum Appetitus, respectu rerum omnium. Sicut enim nox nihil aliud est, quàm

lucis priuatio: & consequenter obiectorum omnium, quæ illã interueniente videri possunt, quam etiam ob causam, visiva facultas remanet in tenebris, nilque operatur: eodem prorsus modo mortificatio Appetitus, nox Animæ dici potest. Dum enim ipsa gustibus Appetitus, in rebus omnibus sese spoliat; idem ei est, ac in tenebris, atque absque vlla re, remanere. Sicut enim visiva potentia, mediante luce nutritur, ac in varijs obiectis visibilibus partum inuenit; deficiente verò luce, hæc quoque cessare necesse est; ad eundem modum Anima, mediante appetitu nutritur, & quasi pascitur vniuersis rebus, quas medijs potentijs suis delibare potest. Mortificato verò Appetitu, non ampliùs Anima recreatur vel reficitur gustu, seu sapore omnium rerum; remanetque hac ratione secundum Appetitum in obscuritate, & sine aliqua re.

Exëplis omnium potentiarũ, rem hanc illustremus. Dum Anima priuat Appetitũ suum vniuersis illis, quæ sensui Auditus aliquam delectationem adferre possunt; respectu huius potentia, remanet Anima in tenebris, & omni re destituta. Simili modo abnegans gustum omnium earum rerum, quæ sensui visus possunt esse iucundæ; secundum hanc quoque potentiam remanet Anima in tenebris & sine vlla re. Et idem affirmari de cæteris sensibus potest. Ita ut Anima quæ abnegauerit repudiaueritque gustus seu delectamenta rerum omnium, per mortificationem Appetitus in illis, dici poterit, quasi in Noctis obscuritate versari, quæ nihil aliud est, quàm vacuum quoddam, seu exinanitio illius, respectu cunctarum rerum. Cuius rei ratio seu causa est: nam ut Philosophi asserunt, statim ac DEVS Animam corpori infundit, est illa velut quædam tabula rasa, in qua nihil prorsus depictum, reperitur: & nisi sensuum ministerio ali-

quam

Exëplis
res hæc de-
claratur.

Cur pri-
uatio Ap-
petitus nox
dicatur?

B.
Iuannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

quam rerum notitiam adipiscatur, aliunde (loquendo secundum naturæ cursum) nihil illi communicatur. Hinc est, quod quam diu in corpore moratur, est illius instar, qui tenebroso ergastulo includitur, qui nullius alterius rei notitiam assequi potest, eâ demptâ quam per carceris fenestras acquirit; & nisi inde aliquid cerneret, aliunde omninò nihil conspiciere valeret. Ad eundem modum Anima, exceptis ijs, quæ illi sensuum præsidio instillantur, qui sunt veluti carceris eius fenestras secundum naturæ ordinem, nihil aliunde acquiritur. Vnde si ea, quæ sensuum obsequio recipere potest, asperneretur & respuat; rectè dicemus, illam veluti in tenebris & vacuum remanere: nam, ut ex dictis constat, naturaliter alijs foraminibus seu rimis nulla ad eam lux ingredi potest. Licet enim certum sit, non posse Animam, non audire, videre, odorari, gustare ac tangere, sed si illa abnegat, ac repudiat, tantundem illi est, adeoque nihil ferè hisce sensationibus præpeditur, ac si nihil videret, vel audiret. Quemadmodum eueniret illi, qui ex industria obseraret oculos, ad eò enim in tenebris remaneret ac cæcus ipse, videndi facultate destitutus. Ad hoc institutum locutus est Dauid dicens: *Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea. Pauperem se nominat, quamuis diuitem eum fuisse exploratum sit: non enim opibus voluntate adhæserat, quare perinde illi erat, ac si reuera pauper fuisset. Quin potius si egenus reuera fuisset, voluntatis tamen affectu diuitijs inhiasset; minimè verè pauper extitisset, eò quod anima diues fuisset, & rebus mediante Appetitu, abundans. Et propterea nuditatem hanc Animæ, Noctem appellamus. Nequaquam enim hoc loco de rerum ipsarum carentia agimus; hæc siquidem minimè denudat Animam, si illas appetit; sed de nuditate solùm Appetitus ac gustus illarum; hæc enim ef-*

ficit, Animam liberam ac vacuum, licet rerum possessio minime abdicetur: neque enim res mundi huius occupant Animam, neque illi detrimentum aliquod inferunt, cum illam minimè ingrediantur; sed enim voluntas Appetitusque illarum, qui in eam oram trahunt, illi non mediocriter obsunt. Hic primus Noctis modus, ad Animam secundum sensitiuam partem pertinet. Nunc quantum illi expediat domo sua, in hac Obscura sensus Nocte egredi, si ad vniõnem diuinam aspires, doceamus.

C A P V T I V.

Quam necessarium sit Animæ Noctem hanc sensus obscuram, qua est Appetitus mortificatio, serio transmeare, ut ad vniõnem diuinam possit proficisci.

CAusa, ob quam necesse est, Animam ad diuinam vniõnem cum DEO aspiranti, hanc Obscuram Noctem mortificationis Appetituum, atque abnegationis delectationis omnium rerum peruadere est; quia omnes Amoris adhæssiones, quibus in Creaturas fertur, sunt coram DEO veluti meræ tenebræ; quibus quam diu Anima est vestita, in capax est, ut illustretur ac possideatur à pura simplicique DEI luce, nisi prius illas dispulerit ac eliminauerit. Non enim potest conuenire lux cum tenebris, dicente S. Iohanne, *Et lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehendunt.* Cuius rei ratio est: nam duo contraria, sicut Philosophis placet, non possunt in eodem subiecto consistere, & quia tenebræ, quæ sunt creaturarum rerum adhæssiones, & lux, quæ est DEVS, sunt contraria & dissimilia, ut ad Corinthios docuit S. Paulus. *Qua societas luci ad tenebras? hinc est, quod non potest Anima diuinæ vniõnis lucem recipere, antequam adhæssiones*

Nihil ad Noctis huius ingressum obest sensuum usus, si Appetitus adhaesio absit.

Ps. 87. 16.

Cur sensus Nox, ad vniõnem diuinam aspiranti transmeanda.

Si Appetitus creaturis adhaerent, tenebræ offundit Animam.

2. Cor. 6. 15.